Opiksemme ottakaamme

Kirjoittanut Helmi Latva

Opiksemme ottakaamme
eläjistä entisistä.
Kalevala neuvon tuopi,
viisas kirja virkkoaapi.
Käyös Väinö laulamahan,
kaiuttele kanneltasi,
onni tulkoon toisillekin,
ilo saakoon ilman alle.
Jospa vaikka hetken verran
unohtuisi huolten taakka.
Tartu työhön, Ilmarinen,
takomahan taitavasti,
uuden Sammon saadaksemme,
joka toisi syötäviä,
myötäviä muille maille,
rikkauksia rutosti.
Ällös, kuule Jouko-poika,
ärhentele suurisuisna,
vanhempiasi väheksy,
aivottomiksi nimitä.
Kuitenkin kun suohon sorrut,
anelet apua heiltä.
Pysy Kyllikki kotona,
oman perheen paimenena,
ettei armas Ahtisesi
sieltä lähtis lätkimähän.
Koti jäisi kylmillensä,
pesä paikka pois katoisi.
Ellös, Ilmarin emäntä,
pahoin pielkö palkollista,
leivo hälle lämmin leipä
ihan niin kuin itsellesi,
ei kasvaisi katkeruutta,
virittyisi vihaista mieltä.
Kalevalan lapset kaikki,
väkijoukko Väinämöisen,
käykäämme käsi kädessä
toinen toistamme tukien
täällä Suomen sokkeloissa,
laulumailla laatuisilla.